

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/139/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120213575
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120213575.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: Y. W., A.. XX.X.XXXX, W. T. XX, XXX XX L., zastúpený: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8/A, 81102 Bratislava, IČO:47232471, o primerané finančné zadosťučinenie 1.225 Eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 300 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresného súdu Prešov dňa 26.2.2021 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.225 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 12Csp/265/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol žalobca ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12Csp/265/2017, zo dňa 26.6.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.7.2020 (ďalej len Základné konanie). Ako spotrebiteľ si žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v Základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.1.2014 používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 925 Eur, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Keďže žalobca je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 1.225 Eur, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 925 Eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300 Eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12Csp/265/2017, zo dňa 26.6.2020 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako

záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

3. Žalobca k žalobe pripojil nasledujúce listiny: rozsudok OS Prešov, sp. zn. 12Csp/265/2017, zo dňa 26.6.2020, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku OS Prešov, sp. zn. 12Csp/265/2017.

4. Okresný súd Prešov v konaní vydal platobný rozkaz zo dňa 11.12.2020, proti ktorému včas podal odpor žalovaný podaním doručeným 30.12.2020.

5. Žalovaný sa zároveň týmto podaním vyjadril k žalobe a uviedol, že: žalovanému bol dňa 16.12.2020 doručený platobný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/139/2020 z 11.12.2020. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie v nadväznosti na porušenia vyslovené Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 12Csp/265/2017 z 26.6.2020, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 925 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 24.11.2017 do zaplatenia a zároveň určil neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku. Žalobca podanou žalobou požadoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.225 Eur, ktorú výšku odôvodnil tak, že za to, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, požaduje sumu 925 Eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300 Eur. Tvrdí, že zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva, pričom primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca samotný nárok ako ani výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zásade žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje. Žalobca v podanej žalobe uvádza akurát to, že žalovaný mal používať neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje okresný súd (sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006). V tomto smere podľa mienky žalovaného nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobcom uplatňovaná a platobným rozkazom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je absolútne neprimeraná povahe porušenej povinnosti a skutkovým okolnostiam prejednávanej veci. K požadovanej výške primeraného finančného zadosťučinenia za bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný musel vydať žalobcovi, je potrebné poukázať najmä na to, že žalovaný bol postihnutý už samotnou povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie v nie zanedbateľnej výške. Žalovaný bol postihnutý tým, že poskytnutý úver bol určený ako bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho žalovaný stratil akúkoľvek odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. Pri zohľadnení toho, že žalovaný má značné mzdové náklady ako aj vysoké prevádzkové náklady na svoju podnikateľskú činnosť, je nutné dospieť k záveru, že už samotné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti a na to naväzujúca povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie pôsobili na žalovaného značne sankčne. Pokiaľ by žalovaný bol zaviazaný uhradiť primerané finančné zadosťučinenie v rovnakej výške, ako bola výška bezdôvodného obohatenia, ktoré musel vydať, išlo by dvojnásobné sankcionovanie žalovaného za porušenie rovnakej povinnosti, čo je v právnom štáte neprijateľná situácia. Čo sa požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v tomto smere je potrebné uviesť, že predmetná rozhodcovská doložka nebola zo strany žalovaného nikdy žiadnym spôsobom využitá. Navyše, Okresný súd pri vydaní napadnutého platobného rozkazu nebral do úvahy ani tú skutočnosť, že zmluvný vzťah zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zanikol splatením úveru zo strany žalobcu už dňa 2.12.2014, pričom žaloba bola podaná až 3.11.2017, teda takmer 3 roky po skončení zmluvného vzťahu. Predmetné má rovnako vplyv na to, že intenzita porušenia je podstatne nižšia, čo má zásadný vplyv aj na výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Hoci na jednej strane primerané finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, nemožno ho vnímať ako kompenzáciu, ale len ako satisfakciu spotrebiteľovi a tiež za odmenu pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s dodávateľom. Primerané finančné zadosťučinenie nemôže predstavovať prostriedok neprimeraného obohacovania spotrebiteľov. V týchto intenciách poukazuje žalovaný aj na čl. 5 základných princípov CSP, v zmysle ktorého „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní.“, pričom navrhuje súdu, aby predmetný žalobcom uplatňovaný nárok vyvodil aj v intenciách tohto ustanovenia ako zjavné zneužitie práva a žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby okresný súd napadnutý platobný rozkaz Okresného

súdu Prešov sp. zn. 15Csp/139/2020 z 11.12.2020 v celom rozsahu zrušil a aby následne žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Na výzvu súdu sa žalobca k odporu žalovaného vyjadril takto: podľa názoru žalovaného je podaná žaloba čo do dôvodu a výšky neodôvodnená, pretože žalobca nepreukázal porušenie jeho spotrebiteľských práv. V súvislosti s predmetnou argumentáciou žalovaného si žalobca dovoľuje poukázať na I. a II. výrok rozsudku Okresného súdu Prešov z 26.06.2020 č.k. 12Csp/265/2017-129 (vydaného v základnom konaní), podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia 925 Eur spolu s príslušenstvom (výrok I.) a zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 v Obchodných podmienkach čl. 4. Zmluvy o úvere, bod. 4.11 sa určuje ako neprijateľná zmluvná podmienka (výrok II.). Právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Podľa ust. § 3 ods. 5 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ V zmysle vyššie citovaných výrokov rozhodnutia je podľa názoru žalobcu evidentné, že na súde úspešne uplatnil porušenie jeho práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím naplnil hypotézu právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad. Pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazuje žalobca navyše na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo súvisia. Je zrejmé, že uzatvorením Zmluvy o úvere zo dňa 24.01.2014 v rozpore so zákonom a súčasným vznikom bezdôvodného obohatenia došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovaným. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uvádza, že priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je neprimeraná. Rozsudok vydaný v základnom konaní má podľa názoru žalovaného dostatočný sankčný charakter. Podľa názoru žalobcu je nepochybné, že rozsudkom súdu prvej inštancie vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju povinnosť ustanovenú v osobitnom predpise (neuvedenie obligatórnych náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zakomponovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky). Zákon o spotrebiteľských úveroch je vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa osobitným predpisom, pričom je jedným z najtypickejších príkladov, ktoré ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa ako osobitný predpis predpokladá. Porušením primárnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Následné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného ohrozenia práv spotrebiteľa spôsobilého privodiť mu ujmu. V žiadnom prípade nemožno bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia stotožňovať alebo považovať za „výhodu“, ale za „sankčný následok“ plynúci z primárneho právneho vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a bol spôsobilý privodiť spotrebiteľovi ekonomickú ujmu. Pripustením takejto argumentácie žalovaného (bezúročnosť a bezpoplatkovosť je dostatočná „výhoda“ a satisfakcia) by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovanej dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. Žalobca dáva do pozornosti, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že táto jeho argumentácia nemala oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti svojej obrany, v ktorých už bol so svojimi právnymi názormi neúspešný. Základné konanie trvalo od doručenia žaloby súdu až po právoplatné rozhodnutie vo veci samej takmer 3 roky. Práve postupom, keď žalovaný nenáležitými prostriedkami procesnej obrany naťahoval súdne konanie, stresové situácie a psychické vypätie žalobcu len stupňovala. Ak by žalobca analogicky použil terminológiu trestného práva, tak súdy by mali, pri

úvahách o výške PFZ, zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom, špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovaní porušení spotrebiteľského práva PFZ zvyšovať a nie znižovať. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadostučinenia dáva žalobca do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.5.2017. Výška finančného zadostučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadostučinenia je jeho primeranosť. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadostučinenia za adekvátnu. Mnou uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadostučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadostučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovaného, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1.225 Eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu). V danom prípade išlo už o reálny vznik ujmy, keďže žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Žalobca poukazuje, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter, keďže sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku žalobcu v súdnom konaní bol narušený nielen jeho bežný život. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Žalobca poukazuje aj na vývoj rozhodovacej praxe Krajského súdu Prešov, v ktorej už prevažujú rozhodnutia, v ktorých súdy priznali PFZ v takej výške, ktorú nepovažuje len za „symbolickú“, ako napr.: rozsudok sp. zn. 1Co/88/2018, z 29.11.2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 488,91 Eur, rozsudok sp. zn. 2Co/73/2018, z 26.11.2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.936,79 Eur, rozsudok sp. zn. 3Co/25/2019, zo 7.5.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 910,85 Eur, rozsudok sp. zn. 5Co/134/2019, z 13.2.2020 priznal so žalobou uplatnenej sumy 1.313,94 Eur, primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.313,94 Eur, rozsudok sp. zn. 7Co/23/2017, z 24.8.2017 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 771 Eur, rozsudok sp. zn. 7CoCsp/11/2020, z 20.7.2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.501 Eur, rozsudok sp. zn. 8Co/59/2019, z 30.1.2020 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 1.400 Eur, rozsudok sp. zn. 8CoCsp/20/2020, z 30.11.2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 701,60 Eur, rozsudok sp. zn. 9Co/157/2014, z 2.3.2016 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 1.220 Eur, rozsudok sp. zn. 10Co/14/2019, z 27.6.2019 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 866,60 Eur, rozsudok sp. zn. 11Co/37/2018, z 13.9.2018 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 826,80 Eur, rozsudok sp. zn. 12Co/4/2019, z 11.6.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bolo z uplatnenej sumy 607,27 Eur, priznané primerané finančné zadostučinenie vo výške 607,27 Eur, rozsudok sp. zn. 12CoCsp/14/2020, z 22.9.2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v zhode so žalobou, priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 663,10 Eur, rozsudok sp. zn. 13Co/80/2016, z 20.3.2018 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 3 237,62 Eur, rozsudok sp. zn. 16Co/56/2017, z 28.11.2017 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 700 Eur, rozsudok sp. zn. 19Co/2/2019, z 18.6.2019 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 2.081,80 Eur, rozsudok sp. zn. 20Co/127/2019, z 21.11.2020 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 576,51 Eur, rozsudok sp. zn. 21Co/115/2018, z 29.1.2019 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 1.133,92 Eur, rozsudok sp. zn. 22Co/66/2017, z 22.3.2018 potvrdil priznanie primeraného finančného zadostučinenia v žalobou uplatnenej výške 888,20 Eur, rozsudok sp. zn. 23Co/42/2019, z 29.1.2020 priznal primerané finančné zadostučinenie v žalobou uplatnenej výške 1.182,24 Eur, rozsudok sp. zn. 24Co/107/2018, z 5.11.2019 potvrdil priznanie primeraného finančného

zadosťučinenia v žalobou uplatnenej výške 1.348,63 Eur, rozsudok sp. zn. 25Co/56/2019, z 5.11.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bolo z uplatnenej sumy 1.096,51 Eur, priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.096,51 Eur. Na záver žalobca dáva do pozornosti rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/471/2015, z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019, bolo priznané PFZ vo výške 1.194,98 Eur, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. S poukazom na uvedené považuje žalobca argumentáciu žalovaného za nenáležitú a navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal k náhrade trov konania v plnom rozsahu.

7. V konaní súd nariadil pojednávanie dňa 11.11.2021, na ktoré riadne predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa pojednávania zúčastnili. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca trvá na žalobe a na písomných vyjadreniach doručených súdu z tam uvedených dôvodov. Navrhuje vyhovieť žalobe a priznať trovy konania. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný trvá na svojej argumentácii uvedenej v odpore a navrhuje žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili účastníci konania. Dokazovanie vykonal žalobou, rozhodnutiami všeobecných súdov označených stranami, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším spisovým materiálom.

9. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

10. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 12Csp/265/2017-129 zo dňa 26.6.2020 v právnej veci žalobcu Y. W. proti žalovanému Poštová banka, a.s. súd vo výroku I. uložil žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 925 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 24.11.2017 všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. určil neprijateľnosť tam uvedenej zmluvnej podmienky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 16.7.2020 a vykonateľnosť 21.7.2020.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. 17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

21. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským právnym vzťahom, v ktorom bola rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp.zn. 12Csp/265/2017 právoplatne žalovanému uložená na povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie 925 Eur a bola konštatovaná neprijateľnosť zmluvnej podmienky ako dôsledok procesnej aktivity žalobcu v konaní.

22. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č.250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

23. Vo veci 12Csp/265/2017-129 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 925 Eur spolu s úrokom z omeškania a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v článku 4 zmluvy o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia - bod 4. 11. V konaní mal žalobca plný úspech. Rozhodnutie nadobudlo

právoplatnosť 16.7.2020. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 01.12.2020 teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

24. Žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok voči žalovanému.

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobca bez akýchkoľvek pochybností došlo. Vo vyššie uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o vydaní bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti jednej zmluvnej podmienky obsiahnutej v obchodných podmienkach k zmluve o úvere. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej pôvodnom základnom konaní, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky.

26. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 300 Eur. Táto čiastka zodpovedá sume po 150 Eur za každú zmluvnú podmienku, o ktorej neprijateľnosti sa rozhodlo v základnom konaní Okresného súdu Prešov, ako aj sa každú uloženú povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie. V tomto konaní sa rozhodlo o neprijateľnosti jednej zmluvnej podmienky a o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 925 Eur, za ktoré žalobcovi patrí finančné zadosťučinenie vo výške po 150 Eur (150 Eur x 2). Takto priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 300 Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závažne konal (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019).

27. Nakoľko žalobca si v konaní uplatnil nárok vo výške 925 Eur, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol s poukazom na princíp primeranosti .

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.